

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальова Романа Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“, пункту 13 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“

м. К и ї в
24 червня 2020 року
№ 135-1(І)/2020

Справа № 3-113/2020(240/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальова Романа Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50), пункту 13 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 14, ст. 87) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Ковальов Р.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 3, частині першій статті 8, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій, п'ятій статті 55, статті 64, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положення частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (далі – Закон № 1798), пункту 13 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами (далі – Закон № 3674).

Згідно з частиною другою статті 45 Закону № 1798 рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи ухвалюється Дисциплінарною палатою та оскарженню не підлягає.

Відповідно до пункту 13 частини першої статті 5 Закону № 3674 від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються учасники бойових дій, постраждалі учасники Революції Гідності, Герої України – у справах, пов'язаних з порушенням їхніх прав.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Ковальов Р.Ю. 18 березня 2020 року звернувся до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду як суду першої інстанції з позовом до Вищої ради правосуддя, в якому просив визнати протиправною та скасувати ухвалу Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 1 листопада 2019 року про відмову у відкритті дисциплінарної справи та зобов'язати відповідача відкрити дисциплінарну справу за його скаргою.

Верховний Суд у складі судді Касаційного адміністративного суду ухвалою від 23 березня 2020 року відмовив у відкритті провадження в адміністративній справі за зазначеним позовом на тій підставі, що частиною другою статті 45 Закону № 1798 не передбачено можливості

оскаржити рішення Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя (як окремого дисциплінарного органу в системі правосуддя) про відмову у відкритті дисциплінарної справи ні до Вищої ради правосуддя, ні до суду.

Ковальов Р.Ю., не погоджуючись із вказаною ухвалою та вважаючи її такою, що прийнята з порушенням норм законодавства, подав на цю ухвалу апеляційну скаргу до Великої Палати Верховного Суду.

Ухвалою від 6 травня 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі, Велика Палата Верховного Суду відмовила в задоволенні клопотання Ковальова Р.Ю. про звільнення його від сплати судового збору, повернула апеляційну скаргу, мотивувавши це тим, що, оскільки він звернувся до суду з позовом з приводу оскарження ухвали Вищої ради правосуддя про відмову у відкритті дисциплінарного провадження стосовно судді, яка не стосується соціального і правового захисту особи зі статусом учасника бойових дій, то судовий збір за подання апеляційної скарги у цій справі підлягає сплаті.

У конституційній скарзі Ковальов Р.Ю. зазначає, що положення частини другої статті 45 Закону № 1798 є неконституційним у частині „та оскарженню не підлягають“, прийняте з порушенням статті 22 Конституції України. Автор клопотання стверджує, що відмова Верховного Суду відкрити провадження за вказаним позовом обмежила його право на доступ до суду, передбачене частиною другою статті 55, частиною першою статті 64, частиною першою статті 68 та пунктом 1 частини другої статті 129 Основного Закону України.

Крім того, суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що Конституційний Суд України має також перевірити на відповідність частині першій статті 3, частині першій статті 8, частині другій статті 55, частині першій статті 64 та пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України положення пункту 13 частини першої статті 5 Закону № 3674 у частині, згідно з якою його право (пільга) як учасника бойових дій щодо звільнення від сплати судового збору за звернення до суду не може бути

обмежене тільки випадками, пов'язаними з соціальним захистом відповідно до Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на норми названих статей Конституції України, положення Закону № 1798 і Закону № 3674, рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Положення частини другої статті 45 Закону № 1798 у справі автора клопотання було застосоване лише у рішенні суду першої інстанції, а саме в ухвалі Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 23 березня 2020 року. У зв'язку з несплатою скаржником судового збору апеляційний перегляд цієї справи не відбувся і, відповідно, рішення суду ухвалено не було. Тобто остаточного судового рішення у справі Ковальова Р.Ю. щодо оскарження ухвали Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя немає.

Отже, автор клопотання не є суб'єктом права на конституційну скаргу в частині щодо перевірки на відповідність Конституції України положення частини другої статті 45 Закону № 1798.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Ковальов Р.Ю. не погоджується із застосуванням оспорюваного положення Закону № 3674 Великою Палатою Верховного Суду в ухвалах у справі за його позовом, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності цього положення. Автор клопотання не навів також аргументів щодо невідповідності положення пункту 13 частини першої статті 5 Закону № 3674 положенням частини першої статті 3, частини першої статті 8, частини другої статті 55, частини першої статті 64 та пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальова Романа Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 45 Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року

№ 1798–VIII, пункту 13 частини першої статті 5 Закону України „Про судовий збір“ від 8 липня 2011 року № 3674–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**